

Κίνηρ' ὁ Μῆης γιὰ νὰ ρυεῖ.

A Κίνηρ' ὁ Μῆης γιὰ νὰ ρυεῖ
 κι ἔχει μεγάλη σφάρα,
 B Γι νὰ τοῦ πάρῃ πρῶτα μου,
 τὸν ἦλιο, ἢ τὸναννῆσα παντά.

Παρθαστ τον, ἄνω μου, ἢ φῆς
 ἴδραστ τον με φίλις καὶ με καλὲ χουῆρια.

A Πῶθεν ὁ Μῆης κι ἐπὶ οὐ,
 Μῆης κακὲς καὶ ψεῦθες,
 B Πῶς εἶπε γιὰ τὸ φωνικὲ,
 τοῦ γέλιου μας ὁ κλέφτης.

Ἔτιο Μῆη, ἄνω μου, ἔλλο νὰ μὴ τοῦ στείλῃς,
 νὰ λεί, πῶς στήν Ἑλλάδα μας σκοτώθηκε ὁ Ἀχιλλεύς.